

ærede Talere idag, og som knytte sig til enkelte af Lovforslagets Paragrapher, for største Delen forekomme mig ikke at have været af nogen indgribende Betydning. Hvad angaaer de Bemærkninger, der ere blevne fremsatte ved Lovforslagets § 3 om den Maade, hvorpaa de her omhandlede Politivedtægter bør søges tilveiebragte, da skal jeg søge at forklare for det høie Thing, hvorfor jeg sætter særligt Præis paa den Affattelse, som Paragraphen nu har. Det er, fordi det forekommer mig, at, hvis der er noget Anliggende, med Hensyn til hvilket man skal begynde med at slaae ind paa den Vej, som man nu saa ofte har seet anprise, nemlig Decentralisationen, saa maa det være det foreliggende. Er der noget Anliggende, i hvilket man kan tillægge de locale Eiendommeligheder en særdeles Vægt, saa forekommer det mig, at det er ved Ordningen af de politilige Forhold i de forskjellige Communer omkring i Landet, naar man da blot sørger for at etablere en tilstrækkelig Control og Tilsyn med, at de trufne Bestemmelser ikke overstride den Myndighed, som man har villet tillægge de vedkommende Autoriteter. Det forekommer mig, at det Naturlige og Rigtige er at gjøre Initiativet til Ordningen af disse Forhold saa localt som muligt. Dette har været min Hovedgrund til at foreslaae Bestemmelsen i § 3 affattet, som skeet er. Som en æret Taler allerede har bemærket, har jeg dog ikke troet det rigtigst eller hensigtsmæssigt — hvad der ganske vist vilde have været meest consequent — at overlade selve de paagældende Communalbestyrelser at komme med deres Forslag til Vedtægterne. Jeg har frygtet for, at der paa den Maade vilde fremkomme en altfor høi Grad af Divergens. Ved at lægge Initiativet hos Amtmændene har jeg derimod troet, at den Divergens, som endda kunde tænkes at opstaae paa Grund af de forskjellige Amtmænds Meningsforskjelligheder, let kunde forebygges ved en Instrux fra Ministeriets Side, medens den Vægt, der maatte lægges paa de locale Eiendommeligheder, paa den anden Side vilde kunne komme til sin Ret derved, at Forslagene affattedes af Mænd, der maatte antages at være bekendte med de locale og personlige

Forhold, hvad man jo maa antage om Amtmændene. Det har saaledes for mig stor Betydning, hvor disse Forslag udarbejdes, og at de navnlig ikke udarbejdes i Ministeriet efter temmelig uniforme Grundsætninger og derefter udsendes til Betænkning til de kommunale Myndigheder, som saa ville have langt større Banffeligheder ved gennem Endringer at omforme Forslagene saaledes, at der kan bringes noget Godt ud af dem, end der vil være tilstede, naar Forslagene komme fra de locale Autoriteter og i fornødent Fald indsendes til Revision af den centrale Autoritet. Thi, saafremt det ærede Thing maatte mene, at det for ikke at faae for stor en Brogethed i disse Vedtægter turde være nødvendigt, naar de tilveiebringes paa den sidsnævnte Maade, at de bagefter indsendes til Justitsministeriet til en — som jeg maa antage — i Reglen formel Stadsfæstelse, da vil der fra min Side ikke være noget Væsentligt at indvende derimod. Jeg troer, at den af den ærede 1ste Landsdødsmand for 10de Kreds (Sejzen) berørte Frygt, der maaskee kan siges at næres omkring i Provindjerne, Frygten for, at man vil overføre de kjøbenhavnske Vedtægter paa Kjøbstæderne, netop bedst vil vise sig ugrundet og faae mindst Betydning, naar Forslagene ikke for hver enkelt Kjøbstads Vedkommende skulle udarbejdes her i Kjøbenhavn, hvor man ikke kan have noget næriere Kjendskab til Forholdene i de enkelte Communer. Jeg skal altsaa anbefale Thinget at lade Lovforslaget forsaavidt blive uforandret, som Initiativet til de nye Vedtægter henlægges til de locale Autoriteter, og jeg veed virkelig ikke i saa Henseende at nævne nogen mere passende end Amtmanden. At den delegerede Lovgivningsmyndighed, der vil komme til at indeholdes i saadanne Vedtægter, saaledes for en Deel lægges i Amtmændenes Haand, skjønner jeg ikke, at der kan være nogen særegen Betænkelse ved. Det er jo allerede tidligere i forskjellige andre Tilfælde ved Lovgivning tilladt, at lignende Bestemmelser og Forbud udstedes fra Amtmændenes Side. Forsaavidt det er blevet fremhævet, at man her i Kjøbenhavn endog har brugt den kongelige Anordnings Form, saa maa det bemærkes, at dette ingenlunde er